

Dilluns 11

Intuïcions: Donar significat als noms

Abans -i potser també en altres contextos i cultures- els noms tenien molts significats. Jesús, per exemple, significa «el qui salva». Hi ha una cosa bonica en triar els noms pels significats. O pel que evocuen. Hi va haver un temps en què el nom podia fer referència al dia en què un havia nascut. O a un sant o santa a qui es tenia devoció. Abans -almenys en el món catòlic- els noms que ens posaven als nadons batejats eren associats a la tradició bíblica o espiritual. Ara, al mercat de noms, cotitzen a l'alça les estrelles de la MTV, els artistes de moda o alguns personatges de les grans sagues mediàtiques. Segur que hi ha més d'una Rosalia recentment batejada. I quin ensurt hauran tingut els que van posar a les seves filles Danaerys sense conèixer el final de la sèrie per descobrir que l'heroïna de les primeres temporades es convertia en l'últim moment en assassina boja (perdó pel spoiler).

El cas és que un nom, al principi d'una vida, és tan sols una possibilitat, un desig o una promesa. Però el bonic és anar-lo omplint de significat al llarg de la pròpia història. Com passa amb els pseudònims amb els quals alguns monarques medievals han passat a la posteritat (potser és millor passar com «el Savi» o «la Gran» que com «la sanguinària» o «el Cruel»).

No triem el nom que ens han posat. Però sí triem com volem portar-lo. És bonic pensar que cada nom s'anirà carregant de sentit, de memòries i de ressonàncies en el dia a dia. Que potser arribarà l'ocasió en què algú, a l'escoltar el teu nom, somriurà perquè aquest nom teu li evoca tendresa, confiança, afecte o generositat. Potser algú reciti en silenci i de manera molt suau el teu nom, perquè sent que així està llançant un pont fins a tu, i perquè t'estima.

Crec que els nostres noms no necessiten etimologies per tenir significat. Necessiten desplegar-se en històries fecundes.

I a tu, com t'agradaria que et diguessin?

José María Rodríguez Olaizola, sj

Dimarts 12

PREGArock: El arrepentido

<https://youtu.be/AQNjgfMnzDo>

(estribillo)

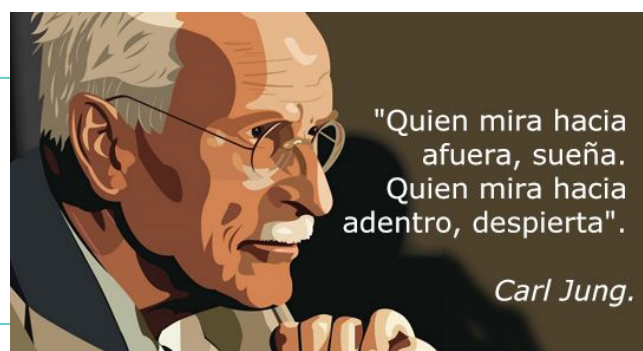
Hoy voy a cantarte la canción
del arrepentido.

Si saltas, vives,
pero hay que saltar pa'dentro.
Y no hay parada de metro
que nos lleve a ese lugar
donde los miedos
se confunden con la vida,
y no queda otra salida
que volvernos a encontrar
con el presente.

El que no lleva las cuentas pendientes,
del más humilde hasta el más influyente.
El que te dice, oye, Melen, pórtate bien,
vamos pa' Oviedo que nos deja el tren.

La lletra convida a trobar-nos amb el nostre present. Quin és el vostre? Compartiu alguna d'aquestes preguntes en el grup. Les pors es confonen amb la vida. Què pots fer per superar-los o saber conviure amb elles sense que et facin mal? Vosaltres també busqueu culpables fora per als vostres problemes? Quan us ha passat? Per què? Com podem "mirar endins"? Ho sols fer?

Com sou "en el secret, on només veu el vostre Pare"(cf. Mateu 6,1-8)?

A contrallum: Aprendre a caminar, saber guiar

<https://cdn.sitly.com/blogs/es/2019/05/C%C3%B3mo-ense%C3%B1ar-a-montar-en-bici-sin-ruedines.jpg>

Oferim la imatge. La observem i anem comentant el que surti. Podem ajudar-nos amb alguna pregunta: Què ens recorda la imatge? Quins sentiments em provoca? Quina conseqüència vaig treure d'aquesta experiència?

Ens centrem en altres aspectes usant la bicicleta com a símbol. Per exemple:

- La nostra relació amb els adults: Com adolescents, com és la nostra relació amb els adults (pares, professors, altres persones)? Acceptem la seva guia? Per què sí o per què no?
- La nostra confiança en nosaltres mateixos i en els altres: ¿En què ens assemblem ara a l'infant que aprèn a anar en bici?
- La nostra manera de caminar per la vida: Per anar amb bici, cal mirar cap endavant, no cap a la roda, i confiar en el que hem vist. Com som capaços de superar els obstacles propers? Quins objectius ens guien a les nostres vides?

Servir: Teniu molt a dir

Us proposem participar al Festival de Clipmetratges de Mans Unides (categoria escoles). És una activitat que fomenta el treball en equip i és una manera divertida i participativa d'implicar-se en un problema global.

En aquesta edició volem sensibilitzar sobre la vulneració del dret a la salut que pateixen algunes zones pobres del món. <https://youtu.be/cPrirRfEoQ>

Graveu un clipmetratge mostrant el vostre punt de vista sobre la temàtica; podeu denunciar injustícies concretes o suggerir idees per defensar el dret a la salut de les persones amb menys recursos.

+informació <https://www.clipmetrajesmanosunidas.org/categoria-escuelas/>

El 17 de febrer és la data límit de participació. Vosaltres teniu molt a dir.

Enfocar: Què és "l'Evangelí"?

Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea i anunciava la bona nova de Déu. Deia:

-S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí Mc 1, 14-15

L'evangelista Marc descriu el començament de la vida pública de Jesús, recollint el contingut fonamental del seu missatge. Tant Marc com Mateu defineixen l'anunci de Jesucrist com "Evangelí". Però, què és realment l'Evangelí? Recentment s'ha traduït com "Bona Notícia" o "Bona nova", però queda molt per sota de la grandesa que tanca realment la paraula "evangelí".

Antigament, les proclames que procedien de l'emperador s'anomenaven "evangelis". El que procedeix de l'emperador -aquesta era la idea de fons- és missatge salvador, no simplement una notícia, sinó transformació del món cap al bé. Quan els evangelistes prenen aquesta paraula volen dir que allò que els emperadors, que es tenien per déus, reclamaven sense dret (ells no podien salvar el món), es tracta realment d'un missatge amb autoritat que no és només paraula, sinó també realitat.

—Perquè Tu, Jesús, ets el Fill de Déu vingut al món, el teu "Evangelí" no és un discurs merament informatiu, sinó operatiu: força eficaç que penetra en el món salvant-lo i transformant-lo.

evangelí.net

